

Arrest

nr. 198 139 van 18 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. BECKERS
Kerselarenlaan 118
1200 SINT-LAMBRECHTS-WOLUWE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. BECKERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Pasjtoe te zijn en de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in het dorp Kakes Farmankhel in het district Qarghayi van de provincie Laghman. U hebt uw hele leven tot uw vertrek uit Afghanistan daar gewoond. U hebt uw middelbare school afgewerkt en werkte daarna voor een jaar op het veld. Uw broer werkte voor het leger. Uw familie had al een dreigbrief ontvangen van de taliban waarin uw broer gevraagd werd te stoppen met zijn werk. Uw broer had dit genegeerd. Toen uw broer terugkwam naar uw dorp, viel de taliban uw huis aan. De taliban schoot op uw broer en u schoot

een talib neer. U vertrok onmiddellijk naar het huis van een vriend van uw oom en vertrok uit Afghanistan de dag erna. U kwam in België aan op 20 augustus 2015. De dag erna vroeg u asiel aan. Ter staving van uw asiel legt u uw taskara, een certificaat van uw middelbare scholing, een attest van uw schoolresultaten en een dreigbrief van de taliban neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-Generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking (zie gehoorverslag CGVS, p. 2).

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw herkomst uit Afghanistan geenszins geloofwaardig zijn. Uit het gehoor van 20 februari 2017 blijkt immers dat er ernstige twijfels rijzen bij uw herkomst en identiteit. Dit zijn elementen die cruciaal zijn bij het beoordelen van uw asielaanvraag.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds ernstig in twijfel wordt getrokken door het feit dat u zich voordeed als minderjarige terwijl u na een leeftijdsonderzoek, uitgevoerd op 3 september 2015, vijf jaar ouder bleek en uw leeftijd werd geschat op meer dan 22 jaar. Dat u de Belgische asielinstanties op dergelijke wijze tracht te misleiden over uw identiteit doet reeds ernstig twijfelen aan de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen in uw asielprocedure.

Verder schiet uw geografische kennis van Afghanistan tekort. Gevraagd naar de buurlanden van Afghanistan, weet u enkel Pakistan, Iran en China op te noemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). U wordt gevraagd of u nog meer buurlanden weet, waarop u zegt dat u enkel die drie kent (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Gezien uw scholingsgraad en uw excellente punten voor het vak geografie (zie attest van uw schoolresultaten), is het weinig aannemelijk dat u slechts drie buurlanden weet op te noemen en daarbij China opnoemt, dat slechts een bijzonder korte grens met Afghanistan heeft (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd naar grote steden in Afghanistan naast Jalalabad en Kabul die al vermeldde, vermeldt u Kandahar, Masar-e-Sharif en Kunar (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Later wordt u gevraagd of Kunar daadwerkelijk een stad is, waarop u verklaart dat het een provincie is (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Geconfronteerd met namen van twee naburige provinciehoofdsteden kan u hier geen concrete informatie over geven. Gevraagd waar Asadabad – de hoofdstad van de provincie Kunar – ligt blijft u vaag en antwoordt u dat die plaats ver van uw dorp ligt en dat u niet naar verre steden ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd waar Puli Alam – de hoofdstad van de provincie Logar – ligt kan u louter meegeven dat er u ervan gehoord hebt maar dat u er niet geweest bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Dergelijke hiaten in uw kennis over de geografie van Afghanistan zijn opmerkelijk te noemen.

Gevraagd naar uw reisweg van uw dorp tot aan de grens met Afghanistan, zegt u dat men veel provincies passeert onderweg en vermeldt u vervolgens Kandahar en Mazar [e-Sharif] (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). U wordt dan gevraagd of u weet waar Mazar-e-Sharif ligt, waarop u het antwoord schuldig moet blijven (zie gehoorverslag CGVS, p. 28). Volgens de kaart van Afghanistan ligt

Mazar-e-Sharif een stuk noordelijker dan Laghman, en dus volledig uit de route om naar Nimroz te gaan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Geconfronteerd hiermee, zegt u dat u het zelf niet weet en dat mensen u die namen vertelden toen u die provincies passeerde (zie gehoorverslag CGVS, p. 29).

Voorts is uw kennis van de Afghaanse geschiedenis bijzonder beperkt. U legt een attest van uw schoolresultaten voor met zeer goede resultaten voor geschiedenis en geeft aan dat u graag naar de universiteit was gegaan, maar dat er daarvoor geen geld was (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gezien uw excellente schoolresultaten voor geschiedenis en uw scholingsniveau, word u gevraagd wat u weet over de geschiedenis van Afghanistan de laatste vijftig jaar, waarop u het vage antwoord geeft dat de situatie in Afghanistan niet stabiel is en dat er elke dag dingen gebeuren (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Wanneer u verder gevraagd wordt naar bekende mujahedeen, kunt u slechts één persoon opnoemen, Ahmad Shah Massoud (zie gehoorverslag CGVS, p. 29). U kan geen andere mujahed benoemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). Gevraagd naar wat u weet over Ahmad Shah Massoud, weet u enkel te vertellen dat hij een groot mujahedeen was vroeger in Afghanistan (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Gevraagd of u nog iets anders over hem weet kan u geen enkele andere concrete informatie over hem geven (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, was Ahmad Shah Massoud, een prominente militaire leider in de strijd tegen de taliban. Hij overleed in 2001 in een aanslag door de taliban en wordt door vele Afghanen als een nationale held beschouwd (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u enkel weet te zeggen dat Ahmad Shah Massoud een groot mujahedeen was, is vreemd.

U wordt gevraagd wat u weet over de Sovjetbezetting van Afghanistan, waarop u antwoordt dat de Russen Pakistan wilden aanvallen en daarvoor Afghanistan moesten doorkruisen en dat dit alles is wat u weet over deze bezetting (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). U wordt dan gevraagd of er iets gebeurd is in uw district tijdens die bezetting, waarop u antwoordt, dat uw vader wanneer u klein was verhalen vertelde over de Russen (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U verklaart dat u tijdens uw lessen geschiedenis niets hebt geleerd over de Russische bezetting (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U wordt dan gevraagd of iets weet van een moordpartij door Russen in uw district, waarop u zichzelf de vraag stelt wanneer die Russen er waren en waar u was en vervolgens louter zegt dat het lang geleden is (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, vonden er in de provincie Laghman verschillende moordpartijen door Russische troepen plaats, waarbij vele honderden burgers werden afgeslacht. Een getuigenis van deze incidenten beschrijft de moord op 500 tot 1000 burgers uit 12 dorpen van het district Qarghayi (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u, ondanks dat u zelf verklaart dat uw vader u verhalen vertelde over de Russen, niets kunt vertellen over dergelijke incidenten doet vragen rijzen.

Tevens is uw kennis over prominente Afghaanse figuren beperkt. Gevraagd naar Gulbuddin Hekmatyar, zegt u dat hij een kandidaat was bij Ashraf Ghani (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). Gevraagd naar waarvoor hij kandidaat was, zegt u dat u niet weet of het voor de provincieraad of voor het koninkrijk (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). Gulbuddin Hekmatyar is één van de meest beruchte figuren binnen het politieke landschap van Afghanistan, én oprichter en leider van de Hezb-i-Islami partij in Afghanistan. Wanneer gevraagd naar Abdul Rashid Dostum, weet u enkel dat het een Oezbeek en een generaal is (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Abdul Rashid Dostum was vicepresident toen u uit Afghanistan vertrok en is een berucht en omstreden figuur binnen Afghanistan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het feit dat u niet méér weet te vertellen, is een bijkomend element dat doet twifelen over de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Afghanistan.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw geografische kennis van de regio waar u tot recent zou hebben gewoond, ontoereikend is.

Gevraagd naar omliggende provincies van Laghman, benoemt u Nangarhar, Kabul, Tagab district en Pansjir als de omliggende provincies (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Laghman wordt volgens de kaart omringd door Nangarhar, Kabul, Kapisa, Pansjir, Nuristan en Kunar (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Wanneer u gevraagd wordt om Nuristan te situeren, zegt u dat het een provincie is in een heel andere regio (zie gehoorverslag CGVS, p.21). U wordt gevraagd welke districten er aan uw district grenzen, waarop u de vier overige districten van Laghman, Alingar, Alishang, Dawlat Sha, Bad Pakh, opnoemt (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Wanneer u geconfronteerd wordt met districten die volgens de kaart aan uw eigen district grenzen, zoals Surkhrod (zie gehoorverslag CGVS, p. 17), Khogyani (zie gehoorverslag CGVS, p. 18), Kuzkunar (zie gehoorverslag CGVS, p. 18) of Behsud (zie gehoorverslag CGVS, p. 19) weet u deze niet eens bij benadering te kunnen situeren. Surkhakan, een dorp in uw regio dat u zelf vaak aanhaalt (zie gehoorverslag CGVS, p. 4, p. 17, p. 18) situeert u in het oosten en onder uw dorp, gezien van uw dorp (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Volgens de kaart ligt Surkhakan echter in het westen, op ongeveer dezelfde breedtegraad als uw dorp (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Wanneer gevraagd naar het districtscentrum, verklaart u dat het in Mehtarlam ligt, waarna u zichzelf corrigeert en verklaart dat Qarghayi zelf het districtscentrum is

(zie gehoorverslag CGVS, p. 17). U wordt dan gevraagd in welk dorp het precies ligt, waarop u verklaart dat u het niet weet want u ging er maar één keer (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Geconfronteerd met de naam Lalkhanabad, het districtscentrum van Qarghayi, zegt u dat het na Surkhakan ligt. Gevraagd of Lalkhanabad voor iets belangrijk is, zegt u dat u het niet weet want u ging er niet naartoe (zie gehoorverslag CGVS, p. 18).

Gevraagd naar overstromingen toen u in Afghanistan woonde, vertelt u over een overstroming in Surobi (zie gehoorverslag CGVS, p. 15-16). U wordt gevraagd of u weet van overstromingen in uw district, waarop u verklaart dat u er niets van weet (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Vreemd genoeg verklaart u dan wel dat er muren gebouwd werden om zich te verdedigen tegen overstromingen (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd waarom er muren gebouwd werden als er geen overstromingen waren, verklaart u dat dat niet wil zeggen dat er overstromingen waren (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, is Qarghayi een district waar overstromingen frequent gebeuren (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Ook uw kennis over figuren uit uw regio is ontoereikend. Gevraagd naar wie het hoofd van de politie van uw district is, vraagt u wat er bedoeld wordt met district, en dat er in de hele provincie maar één hoofd van de politie is, Abdul Jabbar Naimi. Hierbij vermeldt u dat het vorige hoofd van de politie Fazlullah Mujadeedi was (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Abdul Jabbar Naimi en Fazlullah Mujadeedi zijn echter respectievelijk de gouverneur van de provincie Laghman, en de vorige gouverneur van Laghman (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Wanneer u gevraagd wordt wie de gouverneur van uw provincie is, noemt u Daud Amin. Brigadier Generaal Mohammad Daud Amin is echter het hoofd van de politie van Laghman (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Over Mohammad Alim Qarar, afgevaardigde van de provincie Laghman in het parlement en voormalig Hezb-e-Islami Afghanistan commandant, weet u niets meer te vertellen dan dat het een groot man is (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). Aangezien u verklaart uw hele leven in Qarghayi, Laghman, te hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS, p. 4), kan worden aangenomen dat u beter op de hoogte bent van de prominente figuren in uw regio.

Van PRT (Provincial Reconstruction Team) had u nog nooit gehoord (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, dat PRT Laghman voor 7 actief jaar was in de provincie Laghman, van 2005 tot 2012. Deze teams zijn speciale militaire eenheden die veiligheid bieden en helpen bij de wederopbouw van de provincie, opgericht op initiatief van de VS. Ze zijn verspreid over heel Afghanistan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u zelfs nog nooit van de term gehoord heeft, is bevreemdend.

Verder hebt u ook niet aannemelijk gemaakt dat u als landbouwer in Qarghayi, Laghman hebt gewerkt. Wanneer u gevraagd wordt wanneer de tarwe geplant wordt, zegt u dat tarwe geplant wordt in de maand van Dalwa (januari –februari) en Haut (februari – maart) en geoogst wordt in de maand van Jawza. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, wordt de tarwe in Laghman geplant in de maanden oktober en november. Van iemand die een jaar op het veld heeft gewerkt en van wie de vader ook landbouwer was, kan redelijkerwijs een grondige kennis van die landbouw verwacht worden. Het feit dat u hierover foutieve informatie geeft, roept verdere vragen op met betrekking tot uw beweerde identiteit en herkomst.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarghayi gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Qarghayi heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde taskara's doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Door de wijdverspreide corruptie in Afghanistan hebben Afghaanse documenten slechts enige bewijswaarde indien zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit hetongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het

betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 20 januari 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 2 EVRM, van de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de formele motiveringsplicht en van "de beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het materieel motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel". In een tweede middel

beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de formele motiveringsplicht, van *“de beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het materieel motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel”* en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Gezien de samenhang van beide middelen oordeelt de Raad dat deze gezamenlijk dienen te worden behandeld.

2.2.1. Wat de aangevoerde schending van artikel 2 EVRM betreft, wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), dit artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, a van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4.1. Waar verwerende partij geen geloof hecht aan het door verzoekende partij beweerde verblijf in Afghanistan en meer bepaald oordeelt dat verzoekende partij onvoldoende kennis heeft over de geografie, geschiedenis en prominente personen van Afghanistan en van haar herkomstregio, meent verzoekende partij dat verwerende partij *“vanuit een Westerse bril”* naar haar opleidingsniveau kijkt en dat men er bovendien niet vanuit kan gaan dat *“al wat men ooit geleerd heeft (en examen over heeft afgelegd) ook nadien nog onthouden blijft”*. Daarnaast benadrukt verzoekende partij dat zij correct kon aanduiden dat China een buurland van Afghanistan uitmaakt, ondanks de zeer korte grens van China met Afghanistan. Voorts stelt zij dat uit het gegeven dat zij de functie van hoofd van de politie omwisselt met de functie van provinciegouverneur niet besloten kan worden dat zij liegt over haar identiteit en herkomstregio. Integendeel toont dergelijke specifieke kennis aan dat zij niet liegt over haar

herkomstregio in Afghanistan. Overigens wordt in de bestreden beslissing louter vastgesteld dat haar kennis beter had kunnen zijn, doch niet dat zij geen kennis heeft over haar herkomstregio.

2.2.4.2. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat verzoekende partij de door haar beweerde herkomst uit het dorp Kakes Farmankhel in het district Qarghayi van de provincie Laghman in Afghanistan geenszins aannemelijk heeft gemaakt gezien (i) haar geografische kennis van Afghanistan tekort schiet nu zij slechts drie buurlanden wist op te noemen, haar kennis over grote steden in Afghanistan opvallende hiaten vertoont en ook haar verklaringen over haar reisweg van haar dorp tot aan de grens met Afghanistan niet overtuigen; (ii) haar kennis van de Afghaanse geschiedenis bijzonder beperkt is, hetgeen blijkt uit haar vage verklaringen over de situatie in Afghanistan de laatste vijftig jaar, over bekende mujahedeen en over de Sovjetbezetting van Afghanistan; (iii) haar kennis over prominente Afghaanse figuren beperkt is; (iv) haar kennis van de regio waar zij tot recent zou hebben gewoond ontoereikend is; (v) zij stelt dat zij niets weet van overstromingen in haar district terwijl uit informatie blijkt dat Qarghayi een district is waar overstromingen frequent gebeuren; (vi) haar kennis over figuren uit haar regio ontoereikend is; (vii) zij nog nooit van de PRT (*Provincial Reconstruction Team*) had gehoord terwijl uit informatie blijkt dat PRT Laghman voor 7 jaar actief was in de provincie Laghman, van 2005 tot 2012; en (viii) verzoekende partij niet aannemelijk gemaakt heeft dat zij als landbouwer in Qarghayi, Laghman heeft gewerkt gezien zij foutieve informatie geeft over de periode wanneer tarwe geplant wordt. De Raad is van oordeel dat door verzoekende partij geen afdoende argumenten worden aangebracht die van aard zijn desbetreffende motivering in een ander daglicht te stellen.

Waar verzoekende partij meent dat verwerende partij *“vanuit een Westerse bril”* naar haar opleidingsniveau kijkt en dat men er bovendien niet vanuit kan gaan dat *“al wat men ooit geleerd heeft (en examen over heeft afgelegd) ook nadien nog onthouden blijft”*, bemerkt de Raad vooreerst dat geenszins verwacht wordt dat verzoekende partij nog ‘al wat zij ooit geleerd heeft’ zou weten. Wel kan, gezien zij beweert dat zij sinds haar geboorte tot aan haar vertrek in 2015 in Afghanistan heeft gewoond en zij bovendien documenten bijbrengt van haar schoolcarrière in Afghanistan waaruit blijkt dat zij voor de vakken geografie en geschiedenis zeer goede punten haalde, redelijkerwijze van verzoekende partij worden verwacht dat zij de buurlanden van Afghanistan kent, dat zij een goede kennis heeft van de grote steden in Afghanistan, dat zij correcte verklaringen kan afleggen over de provincies langs waar zij gepasseerd zou zijn toen zij Afghanistan verliet, dat zij meer dan één mujahedeen zou kunnen opnoemen, dat zij over de mujahedeen die zij wel kon opnoemen, Ahmad Shah Massoud, meer zou kunnen vertellen dan dat hij een groot mujahedeen was, dat zij ook over de Sovjetbezetting van Afghanistan meer zou kunnen vertellen, temeer gezien haar vader haar verhalen vertelde over de Russen en uit informatie blijkt dat in de provincie Laghman verschillende moordpartijen door Russische troepen plaatsvonden, waarbij vele honderden burgers werden afgeslacht onder meer in haar district en dat zij meer zou kunnen vertellen over prominente Afghaanse figuren als Gulbuddin Hekmatyar en Abdul Rashid Dostum. Dat zij hierin evenwel niet slaagt, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar bewering van haar geboorte tot aan haar vertrek uit Afghanistan in de provincie Laghman, Afghanistan te hebben verbleven.

Wat betreft de bemerking van verzoekende partij dat uit het gegeven dat zij de functie van hoofd van de politie omwisselt met de functie van provinciegouverneur niet besloten kan worden dat zij liegt over haar identiteit en afkomst, bemerkt de Raad evenwel dat gezien haar bewering dat zij sinds haar geboorte tot aan haar vertrek uit Afghanistan in het dorp Kakes Farmankhel in het district Qarghayi van de provincie Laghman heeft gewoond van haar verwacht mag worden dat zij beter op de hoogte zou zijn van de prominente figuren in haar regio en de functies van deze personen niet met elkaar zou verwarren. Daarenboven duidt de Raad erop dat in de bestreden beslissing nog tal van andere vaststellingen worden gedaan die haar bewering afkomstig te zijn uit deze regio geheel ondergraven. Meer bepaald wordt tevens vastgesteld dat zij de omliggende provincies van haar eigen provincie Laghman niet kent, dat zij de districten die aan haar eigen district Qarghayi grenzen niet kan opnoemen, dat zij het dorp Sukhakan, een dorp in haar regio dat zij zelf vaak aanhaalt, verkeerd situeert, dat zij niet weet wat het districtscentrum van haar district is, dat zij verklaart dat zij niets weet van overstromingen in haar district terwijl uit informatie blijkt dat Qarghayi een district is waar overstromingen frequent gebeuren, dat zij nooit gehoord heeft van PRT (*Provincial Reconstruction Team*) terwijl deze speciale militaire eenheden van 2005 tot 2012 actief waren in de provincie Laghman en dat zij evenmin haar beweerde werkzaamheden als landbouwer in Qarghayi aannemelijk heeft gemaakt gezien zij niet weet wanneer de tarwe in haar regio wordt geplant. De Raad stelt vast dat verzoekende partij nalaat deze vaststellingen met concrete argumenten te weerleggen, waardoor deze onverminderd overeind blijven en de

geloofwaardigheid van haar bewering afkomstig te zijn uit het district Qarghayi van de provincie Laghman fundamenteel ondermijnen.

Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog onderstreept dat zij bepaalde zaken wel wist en dat uit deze specifieke kennis blijkt dat zij niet liegt over haar herkomst, is de Raad evenwel van oordeel dat daar waar verzoekende partij blijkt geeft van enige kennis aangaande Afghanistan en haar beweerd herkomstregio dient te worden vastgesteld dat deze kennis beperkt en gefragmenteerd is en dan ook geenszins afbreuk doet aan voormelde vaststellingen die haar voorgehouden herkomst uit het district Qarghayi van de provincie Laghman in Afghanistan fundamenteel ondermijnen.

2.2.5. De Raad wijst erop dat uit wat voorafgaat, blijkt dat verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk heel haar leven te hebben doorgebracht in het dorp Kakes Farmankhel in het district Qarghayi van de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van haar beweerd regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan haar asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

2.2.6. De door haar bijgebrachte documenten, met name haar *taskara* (bijlage 3 van het verzoekschrift), de *taskara* van haar broer (bijlage 6 van het verzoekschrift), een certificaat van haar middelbare scholing en een attest van haar schoolresultaten (bijlage 4 van het verzoekschrift) en een dreigbrief van de taliban (bijlage 5 van het verzoekschrift), volstaan geenszins om de door haar voorgehouden herkomst en het door haar voorgehouden asielrelaas aan te tonen. De Raad wijst erop dat aan documenten die ter ondersteuning van een voorgehouden herkomst/asielrelaas worden bijgebracht enkel bewijswaarde kan worden toegekend voor zover deze gepaard gaan met overtuigende verklaringen en een geloofwaardig relaas, wat *in casu* niet het geval is. De bewijswaarde van dergelijke Afghaanse documenten is bovendien hoe dan ook relatief gelet op de wijdverspreide corruptie in Afghanistan waardoor valse en vervalste Afghaanse documenten er tegen betaling te verkrijgen zijn (administratief dossier, stuk 14, landeninformatie, deel 21).

2.2.7. Waar verzoekende partij nog verwijst naar verschillende rapporten aangaande de algemene situatie in Afghanistan, wijst de Raad erop dat een verwijzing naar de algemene situatie in Afghanistan geenszins volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft hierover in gebreke nu zij het door haar beweerd verblijf in het dorp Kakes Farmankhel in het district Qarghayi van de provincie Laghman in Afghanistan niet aannemelijk maakt en bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen die zij daar zou hebben gekend. Gezien verzoekende partij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de provincie Laghman, kan zij evenmin volstaan met een verwijzing naar rapporten aangaande de situatie in Laghman om een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

2.2.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekende partij haar beweerd verblijf in het dorp Kakes Farmankhel in het district Qarghayi van de provincie Laghman in Afghanistan niet aannemelijk maakt, waardoor de Raad in het ongewisse verkeert over waar verzoekende partij voor haar aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij haar werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat verzoekende partij het de Belgische asielinstanties niet toelaat haar reële situatie te achterhalen en er bijgevolg ten aanzien van haar noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat zij in geval van terugkeer naar haar land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

2.2.9. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 13 en 14), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 20 februari 2017 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Pasjtoe en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-

generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen zicht biedt op essentiële aspecten van haar identiteit en haar verblijfssituatie voor haar komst naar België, waardoor ook het voorgehouden asielrelaas niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.11. Verder wijst de Raad er nog op dat het evenredigheidsbeginsel of het proportionaliteitsbeginsel dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt immers de verwerende partij in haar declaratieve opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder voormelde zeer specifieke declaratieve bevoegdheid van verwerende partij.

2.2.12. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT